

[Gillstrup]

de være med at skabe et nyt guldhorndigt eller skabe en ny »Tango Jalousie« eller en ny Ib Henrik Cavling-serie, eller hvad der nu kan tænkes af kulturens højdepunkter her i denne verden. De skal da selvfølgelig have lov til at udfolde sig, men vi skal bare ikke fra Folketingets side på nogen som helst måde tilskynde til det.

Der er så mange, der trænger til hjælp, hvad enten vi tænker på den handicappede eller på folkepensionisten, på dem, der står på venteliste til hofteoperationer, eller på maskinarbejderen, der meget gerne skulle have så mange overarbejdstimer som muligt og føle sig tilskyndet til det.

Når vi skal drive fordelingspolitik i det danske samfund, er der i hvert fald én gruppe, der i Fremskridtskataloget kommer helt ned i bunden, til dem skal vi i hvert fald ikke give mere. Det er dem, der sorterer under det ministerium, som kultur- og kommunikationsministeren startede. Kommunikation er godt, og det skal staten absolut være med i, men kultur skal staten blande sig totalt uden om og i hvert fald ikke med nogen som helst tiltag inden for skatteministerens område, socialministerens område, kulturministerens område el. lign. bevirke, at vi får nye kulturprodukter. Vi har vidunderlige kulturprodukter fra Goethe til Rembrandt, og lad os glæde os over det!

Glønborg (KRF):

Jeg må straks meddele, at Kristeligt Folkeparti har et helt andet syn på behovet for fortsat kulturel aktivitet, end Fremskridtspartiet har.

Både på Centrum-Demokraternes og Kristeligt Folkepartis vegne kan jeg sige, at vi erkender, at det problem, som søges løst ved hjælp af de to forslag, er reelt for nogle kunstnere, men vi vil med henvisning til skatteministerens argumentation foreslå, at de to forslag lægges til side, så vi til efteråret kan tage fat på problemet i en større helhed.

Preben Møller Hansen (FK):

Kunsten i vort land har overordentlig trange kår. Det skyldes måske ikke kulturministerens ønske om at bedre kårene, men den omstændighed, at der er vedtaget en finanslov, som gør det vanskeligt for kulturen og kulturens folk at udvikle sig.

Til de to forslag, der her er til behandling, har vi i og for sig samme holdning som ordførerne for Socialdemokratiet og SF. Vi har imidlertid yderligere en betænkelighed. Det er, om loven, hvis den bliver formuleret, som den er fremsat nu, ikke kan give anledning til skattetænkning, og det er jo ikke det, loven skal bruges til.

Under alle omstændigheder er det, der er fremsat, ikke helt dårligt, men der er selvfølgelig lidt skepsis for vort vedkommende.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Der blev indimellem sagt nogle pæne ord om forslagene, og dem vil jeg da gerne takke for. Så håber jeg, at man drager den konsekvens af sine pæne ord, at man sørger for, at disse forslag bliver vedtaget.

Ministeren startede med at sige pæne ord og endte som flere andre med at sige: Alligevel kan vi ikke gennemføre det. Ministerens argumentation var, at man stadig væk havde siddende et udvalg, og at man ikke kunne gennemføre dette, før hele udvalgsbetænkningen forelå.

Nu har jeg i de almindelige bemærkninger gjort opmærksom på, at delbetænkningen, som er kommet, efter den forrige skatteministers ønske er udskilt, fordi den skulle tage hele spørgsmålet om udjævningsmuligheder for kunstnerens skattepligtige indkomster op. Det er det, delbetænkningen drejer sig om. Det er derfor, der ikke kan forventes overlapninger til den endelige betænkning, der vil komme til at dreje sig om noget helt andet.

Derfor mener jeg ikke, at ministerens indvendinger er relevante, men de kan naturligvis altid bruges til at sige: Lad os nu ikke skynde os, lad os nu ikke gøre noget. Nu har kunstnerne klaret sig så længe med en skidt skatteordning, der ikke har taget spor hensyn til deres særlige forhold, og det klarer de sig såmænd nok med et par år endnu.

Jeg kan ikke godkende, at ministeren har ret, og jeg håber, at vi i udvalget kan studere nærmere, hvad det er, der er sket, og at vi i udvalget kan blive enige om det, der skal ske på kunstnerbeskatningsområdet.

Jeg vil gerne sige om L 203, at det naturligvis særlig er til gavn for de unge kunstnere, der – skal jeg bruge det udtryk – får deres gennembrud. De får pludselig for første gang en indkomst, som de ikke tidligere har kunnet drøm-